

పిల్లల గ్రంథములు.

7వ కుసుమము.

సంవత్సర చంద్రవా 0-4-0

సెప్టెంబరు, అక్టోబరు 1932.

శ్రీకృష్ణజననము.

(లేక గోకులాష్టమి.)

గ్రంథకర్త

దూసి కామయ్యభక్త.

విడివృత్తి 0-0-9

శ్రీకాకుళం

శ్రీ గాయత్రీ ముద్రాణాలయమందు

ముద్రింపఁబడియె.

శ్రీకృష్ణజననము

ఠేక

గోకులాష్టమి.

మధురానగరంలో పెండ్లివాయిద్యములు కే
ళ్ళున వాగుచున్నవి. గుఱ్ఱపుస్వారులు బాతులు
కట్టి టకటకమని గుఱ్ఱాలను నడుపుచున్నారు. ర
థం బాగుగ శృంగారించిరి. పసందైన పందెపు
గుఱ్ఱములను పూసిరి. కొత్తగా పెండ్లిచేసుకొని
దేనకీ వసుదేవులు తేరున కూర్చుండిరి.

అపుడు కంసుడు కటారిప్పుకొని హాయిలు
గా బయలుదేరెను. కంసుడే సారధియై గుఱ్ఱాలను
పగ్గములుపట్టి నడుపుచున్నాడు. చెల్లెలు దేవకి
మెచ్చుకొనవలెనని హోదా చలాయించుచున్నా
డు. బావగారగు వసుదేవునితో బడాయిమాట
లాడుచున్నాడు. ఉత్సవంతో ఊరేగింపుచేయుచు
వసుదేవునికి వెళ్ళుచున్నారు. ఊరిలోనివారం

దరూ ఉత్సవంచూచుటకు వచ్చుచున్నారు. కం
సుడు మంచి సరదాగలిగి ఉన్నాడు. అంతలో ఉ
త్సవం కొంతదూరము నడచినది. అప్పుడు లింగ
ము గట్టగనే పిడుగువృషిసటుల ఆకాశవాణి పలికిన
ది. ఏమని? కంసా! ఎందుకీసంతోషం! నీచెల్లెలని
మిదవకాన్పున గలిగినబాలుడు మేనమామగండ
మునబుట్టి నీప్రాణాలు పుచ్చుకొనునుమా!

ఆమాటలు వినగనే కంసుని గుండెలో రాయి
పడినది. ఏమీ ఆలోచన అందిందికాదు. నన్ను
చంపువాడు నాచెల్లెగర్భమున పుట్టునా? అట్లయి
న యీచెల్లెలినే కడదేర్చిన నాకు భయములేదు
కాదా అనుకొనెను. అప్పుడు చెల్లెలిమీద కోపం
తెచ్చుకొనెను. 'ఛీ! పిశాచీ! నీవలన నాకు ము
ప్పుగలుగుచున్నది. నిన్ను కడదేర్చిన నాకు గండ
ములేదు' అని కంసుడు రథమాపి చెల్లెలిని కొప్పు
పట్టి రథమునుండి దిగువకీడ్చెను.

తథతథలాడు తనక త్తినిపట్టి యిదిగో నీకంత

ము తెగవేయుచున్నానని కత్తిని పైకెత్తెను. కం
సుకు రాక్షసుడు. బలమైనవాడు. దుర్మార్గుడు.
వాని కోరమీసాలు, చింతనివ్వువంటి కన్నులు
చూచిన భయపడనివా రుండరు. మదురానగర
మునకు రాతైన ఉగ్రనేనునికొడుకు. వానిదగ్గర
కెవ్వరు వెళ్ళలేక అందరు ఆశ్చర్యపడి చూచుచు
న్నారు. పాపమా దేవకీదేవి గజగజలాడుచు కం
సునికి దండముపెట్టి అన్నా! నన్ను చంపకురా!
నీచెల్లెలినికానా? కోపం కూడదురా అని బతిమా
లినది. అప్పటికినీ ఆగక మొఖం జేవురించుకొని
పండ్లు పటపటకొరుకుచూ యెత్తినకత్తిని దించనని
తటాలున నరకబోయెను. అపుడు దేవకీ వానికా
ళ్ళమీదపడి క్షమించురాలనెను. చూచినవాళ్ళం
దరు ఎంతఘోరము! ఎంతఘోరమనుకున్నారు.

అంతలో వసుదేవుడు దడాలున రథముదిగివచ్చి
ఆగుమాగుమని కంసునిచేయి పట్టుకొనకున్న దేవకీ
కడము తెగిపోవలసినదే. అపుడు వసుదేవుడు

కంసునిచూచి 'బావా! ఇదేటిధర్మము? ఆశుదాన
ని చెల్లెలిని చంపవచ్చునా? ఈమెబిడ్డను నీకు శ
త్రువున యాబిడ్డను చంపుటధర్మము. ఈమెబి
డ్డలనెల్ల నీకిచ్చెదనని నేను పూచీపడుచున్నాను.
నామాటనమ్మి యీమెను రక్షింపు'మని శాంతిం
పచేసెను.

అప్పటికి కంసుని కోపము కొంచెము చల్లారిన
ది. అప్పుడు ప్రజలంతా బ్రతుకు జీవుడాయనుకొ
నిరి. కాని కంసునికి అనుమానంతీరక దేవకీవసుదే
వులను జైలులోపెట్టి రాక్షసులను చుట్టును ఘ
రాడించెను. పాపమా దేవకీవసుదేవులు పంజర
ములో పిట్టలవలె చెరసాలలో ఉన్నారు. చీకటిగ
దులలో దుర్గంధమునుడుమ భార్యాభర్తలున్నా
రు. వారు వివేకము గలవారుగనుక యిదియు ఒ
క మంచికే వచ్చినదనుకొని విచారంలేక సుఖం
గా అచ్చటనే సంసారసుఖ మనుభవించిరి. అప్పు
డు దైవయోగమున సంతానము కలిగినది. అప్పు

డే వసుదేవుడు తనమాట తప్పక కంసునికి కబు
రంది ఆబిడ్డను నీయివ్వంవచ్చినట్లు చేయమనెను.
అంతలో కంసుడువచ్చి బిడ్డను రాతిపై గొట్టి కాజే
సెను. ఇట్లార్ధరబిడ్డలను హత్యచేసెను. అసంగతి
విని ప్రజలెల్ల యీతడెంత పాపాత్ముడనుకొనిరి.

కంసుని దుర్మార్గమునకు హద్దులేకయుండెను.
తండ్రిని చెరసాలయందుంచి తానే రాజయ్యెను.
రాక్షసులను పురిగొలిపి మునీశ్వరుల తపస్సు భం
గము చేయుచుండెను. యజ్ఞయాగాదులను జేసి
నవారిని పట్టి హింసించుచుండెను. అపుడు దేవత
లు ఋషులునుకలసి విష్ణుమూర్తిని ప్రార్థించిరి.

ఓ! దీనబాంధవ! ఆపదోద్ధారక! సర్వేశ్వరా!
సర్వాంతర్యామి! పురాణపురుష! పురుషోత్తమా!
నాడు రావణాసురుని సంహరించుటకు రామావ
తారమై తినటుల యాకంసాదులను సంహరించుట
కు నీ వవతారమై తక్కున్న లోకమంతయు దుఃఖ
ములో మునిగిపోవును. ధర్మమంతయు చెడిపోవు

ను. నీవుతప్ప మమ్ములను రక్షించువారులేరు.

ఆప్రార్థనవిని విష్ణుమూర్తి కృష్ణావతారమెత్తి యీరాక్షసులను సంహరించెదననిచెప్పి దేవతలను యాదవులై పుట్టమని, ఋషులను గోపికలుకమ్మని ఆజ్ఞాపించెను. శేషునిబిలచి దేవకీగర్భంబున జనించమనెను.

అపుడు శేషుడు దేవకీగర్భములో ప్రవేశించి పెరుగుచుండగా కంసుడు రాక్షసులను బహుజాగ్రతని తీవ్రముగా ఆజ్ఞాపించుచున్నాడు. అదివిని కృష్ణుడు యోగమాయగు బిలచి దేవకీగర్భములోని శిశువును రోహిణిగర్భములో వేయమనెను, యోగమాయ అట్లేచేసెను. అతడే బలరాముడు అపుడు దేవకీ యేడవగర్భము మాయమాయెనని భటులు కంసునికి చెప్పిరి. కంసుడు సంతోషించి యెనిమిదవగర్భమున బుట్టినవాడే మనకు ముఖ్యశత్రుడుగాన వాని నతిజాగ్రతతో గాపాడుమనెను.

నర్మకాలంలో శ్రావణబహుళ అష్టమీ బుధ

పార్శ్వమునాడు ఉరుములు మెఱుములతో పెద్దవాన
 కురియుచుండగా అర్ధరాత్రిమున రోహిణీనక్షత్ర
 మున దేవకీదేవికి యెనిమిదవసంతానము కలిగినది.
 అపుడుపుట్టినవా రెవరు? అవిష్ణుమూర్తియే. అత
 డేలాగు ప్రకాశించుచున్నాడు? బాలసూర్యునివలె
 ప్రకాశించుచున్నాడు. అబిడ్డను చూచేసరికి దేవకీ
 వసుదేవులకు కన్నులు మిరుమిట్లుగొన్నవి. అచ
 క్కదనము, ఆ శాంతము, ఆ ధైర్యము, వర్ణించ
 డముకు తరముగాదు. అపుడు కావలివారందరు
 ను గుఱ్ఱువెట్టి నిద్రపోవుచున్నారు. ఆ పురిటిపాపే
 వసుదేవునితో తన్నుతీసుకొనిపోయి వేగవల్లెలో
 నందునియింట నుంచుమని ఆదేవకీ కడుపునబుట్టిన
 ఆశుబిడ్డను తెచ్చుకొమ్మని ఉపాయం చెప్పెను.
 ఆచెరసాల తలుపులు వాటంతటవియ్యే విడిపోయె
 ను. అపుడా వసుదేవుడు విష్ణుమూర్తి చెప్పిన
 మాటచొప్పున చేసెను. అంతవరకు కారాగృహ
 మునందలి కావలివారలకు మెలకువ రాలేదు. ఆ

సంగతి నందయశోడలకును తెలియుదు.

అబిడ్డ యేచ్చుటవిని కారాగృహమునందలి కా
వలివారుపోయి కంసునితో దేవకి కన్నదియుని చె
ప్పిరి. కంసుడు నిద్రలో త్రుళ్ళిపడిలేచి దడాలున
క తిదీసి పరుగుపరుగున వచ్చి పురిటింట ప్రవేశిం
చి బిడ్డను వెలికితేబోయెను. అపుడు దేవకి అడ్డు
కొని 'అన్నా! ఆడుదిరా' మగశశువుగాదు. దీనిని
రక్షించురాయని యక్కున జేర్చుకొనెను. కఠినా
త్ముడా బిడ్డను నేలపై బడవైచెను. అబిడ్డ నేల
పై బడక ఆకాశమునకెగిరి 'ఓరీ! కంసా! నన్ను చం
పవచ్చితివా? నిన్ను చంపెనువాడు వేరొకచోట ను
న్నాడులే' అని అంతర్ధానమయ్యెను. అదే యో
గమాయ.

అపుడు కంసుడు ఆకాశవాణిమాటలు విని
చెల్లెలిబిడ్డలను చంపితిగదాయని పశ్చాత్తాపపడెను.

దేవకీవసుదేవులను చెరవిడిపించి క్షమాపణకోరెను.
తండ్రియగు ఉగ్రసేనునిపై తము చెరనుండి విడిపి
చెను.

అక్కడ వేపల్లెలో దేవకీకిం పుత్రుండు కలిగె
నని నందుచువిని బ్రాహ్మణులను రప్పించి అనేక
దానధర్మములు చేసెను.

గొల్లలందరును నందునియిటి కనేకకడవలతో
పాలు పెరుగు తెచ్చియిచ్చి పాలతోను పెరుగు
తోను నసంతములాడిరి. అదే కృష్ణాష్టమి ఉత్సవ
ము. ఆఠారిలోని గొల్లయిల్లాండ్రందఱును దేవకీ
బిడ్డనుచూచి చక్కనివాడమ్మ, సరసిజాక్షుడమ్మ,
ముద్దులమూటమ్మ, నగుమోము గలవాడమ్మ,
నవమోహనాంగుడమ్మ అని బిడ్డను ముద్దాడి స్నా
నాది సకల విధోపచారములు గావించి తొల్లెలో
నుంచి జోలపాటలు పాడిరి.

జోజో కవిత్వము

జోజో ఘృగరాజుగారు, జోజో కవి

జోజో పల్లవకరపద

జోజో పూర్ణేందువదన జోజో కృష్ణా!

(భాగవతము.)

అనంతరము నందుండు పురోహితాదులు గొప్ప
మహామునిని రావించి రోహిణిపుత్రునకు బలరా
ముండనియు, దేవకిపుత్రునకు కృష్ణుడనియు నామ
కరణమాదిగాగల ఉత్సవము జరిపెను. వచ్చిన
బ్రాహ్మణులెల్లరు వేదోక్తవిధానముల కిట్లు
నకు దీక్షాయుగము అని దీవించిరి.

ఈ క్షేత్రమునందు కృష్ణుడు చని అట్లు
జాతింబున పరితాపములకు కేతువునయి పోయెను.
గోపాలాక్షమిరొకని పరితాపమునకు దీక్షించిరి.

మంగళము

